

Podcastin pituus: 20:32

Haastattelija: O

Haastateltava: L

[00:02]

Aasiantuntijat ajankohtaista asiaa Aasiasta.

[00:09]

O: Tervetuloa Turun yliopiston Itä-Aasian tutkimus- ja koulutuskeskuksen podcast-sarjaan jossa keskustellaan vuoden -22 keväällä julkaistusta kirjasta 'Kiinan poliittinen järjestelmä'. Näissä jaksoissa keskustelen kirjan kirjoittajien kanssa Kiinan poliittisen järjestelmän erityispiirteistä. Tässä podcast-sarjassa kuuntelijoiden on mahdollista esittää kysymyksiä kirjan kirjoittajille sähköpostitse ja sarjan loppuksi pidämme yhteis-session jossa kaikki kirjoittajat vastaavat kuuntelijoiden kysymyksiin ja kommenteihin, elikkä voitte laittaa kysymyksiä ja kommentteja osoitteeseen ceas@utu.fi lokakuun loppuun asti. Osoite on myös mainittu podcastin esittelytekstissä. Minä olen Outi Luova, Turun Yliopiston Itä-Aasian keskuksen yliopiston lehtori.

Tässä jaksossa vieraana on professori Lauri paltemaa, Itä-Aasian tutkimus- ja koulutuskeskuksen johtaja, tervetuloa Lauri.

[00:59]

L: Kiitoksia Outi.

[01:01]

O: Lauri on kirjoittanut kattavasti Kiinan historiasta ja politiikasta ja hän onkin yksi kirjan Kiinan poliittinen järjestelmä kirjoittajista. Viime vuosina Kiinan poliittinen ilmapiiri on tiukentunut mutta aina ei ole näin ollut, ja tässä podcastissa keskitymmekin Kiinan poliittiseen keskusteluun ja niihin ajatusvirtauksiin mitä Kiinassa on ollut havaittavissa ja puhumme myös siitä, miten kansalaiset pystyvät osallistumaan julkiseen keskusteluun.

Kymmenen vuotta sitten poliittisen keskustelun tilanne ilmapiiri nykyiseen verrattuna oli tosiaankin varsin erilainen, kun mekin pystyimme Kiinassa käydessämme keskustelemaan varsin vapaasti paikallisten kanssa, ja kuulemaan heidän ajatuksiaan, mikä nykyään ei enää ole mahdollista. Maon ajoista lähtien, vallalla oleva poliittinen ilmapiiri on kuitenkin heilahdellut vapaampien ja tiukempien ajanjaksojen välillä.

Jos Lauri aloitetaan siitä, että voisitko vähän valoittaa näitä heilahteluita viime vuosikymmenien aikana?

[01:49]

L: Niin joo, Kiina-tutkimuksessa on puhuttu niin sanotuista Fang ja Fangshou sykleistä joissa Fang on ollut vapaampi ajanjakso keskustelussa ja sitten Shou sykli, tämä jakso syklissä on tarkoittanut tiukentunutta poliittista ilmapiiriä. Ja todellakin Maon kuoleman jälkeen, joka tapahtui vuonna -76, on tunnustettu useita tällaisia syklin vaiheita Kiinan poliittisessa keskustelussa. Ne ovat koskeneet lähinnä Kiinan poliittista järjestelmää ja tietysti talousuudistuksia, miten pitkälle niiden pitäisi mennä ja kuinka kattavia niiden pitäisi olla, ja sitten tietenkin poliittisessa järjestelmässä suurin kysymys on pitäisikö Kiinan demokratisoitua, pitäisikö sen alkaa kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja siirtyä monipuoluejärjestelmään.

Suuri vedenjakaja näissä keskusteluissa oli vuoden 1989 tapahtumat, Tiananmenin mielenosoitukset ja sitten sitä seuraava verilöyly, jonka jälkeen tällainen julkinen keskustelu nimenomaan poliittisista uudistuksista vaiennettiin aika tehokkaasti, mutta se ei tarkoittanut sitä, etteikö keskustelu olisi jatkunut, ja varsinkin talousuudistusten suhteen se kävi joskus hyvinkin kiivaana, kuinka paljon pitäisi valtion sektoreita reformoida, pitäisikö luopua suunnitelutaloudesta ja niin pois päin. Totesin tuossa noin niin 10 vuotta sitten, jolloin tämä nykyinen puolueen johto nousi valtaan niin sitä ennen niin tämä keskustelu oli paljon vapaampaa, ainakin yksityisissä keskusteluissa mutta myös julkisessa. Xi Jinpingin aikana niin sensuuri on tiukentunut ja puoluevaltio on ottanut keskustelun paljon enemmän haltuunsa ja ohjaa sitä paljon tiukemmin kuin aikaisemmin ja aikaisemman kaltaiset vapaammat keskustelut niin, no jos ei nyt täysin mahdottomia, niin ne on kyllä julkisuudesta poistettua ja yksityisyydessäkin ihmiset on varovaisia sen suhteen mitä he sanoo.

[03:41]

O: Aivan. Jos tarkastellaan vähän lähemmin Kiinan poliittista kenttää, niin voiko tällaista länsimaiden oikeisto-vasemmisto akselia soveltaa Kiinan politiikan tarkasteluun?

[03:51]

L: No, soveltaa kyllä mutta nimenomaan sovitellen sitä, että Kiinassa on olemassa tällainen oikeisto-vasemmisto ulottuvuus keskustelussa, se on koskenut nimenomaan niitä asioita mitä minä tuossa äsken mainitsin eli talousuudistuksia, kuinka kattavia ja syvälle meneviä niiden pitäisi olla ja sitten tietysti myös poliittisia uudistuksia, pitäisikö siirtyä liberaalimpaan järjestelmään vai ei. Mutta Kiinassa on erikoista tietysti se, että puoluevaltio pitää julkisen keskustelun tiukasti kurissa ja puolue myös itse määrittelee sen mikä on poliittinen keskusta eli tällaista niin kuin vapaata poliittista keskustaa, niin kuin länsimaisessa poliittisessa keskustelussa on, niin ei tavallaan ole vaan, kun on Kiinan poliittinen keskusta on kommunistisen puolueen määrittelemä. Mutta, se myös tarkoittaa sitä, että Kiinan kommunistinen puolue, vaikka se on kommunistinen puolue, niin Kiinassa on olemassa ryhmä ihmisiä, ajattelijoita, jotka ovat enemmän vasemmalla näkemyksissään ja siinä minkälaista politiikkaa pitäisi harjoittaa, kuin mitä kommunistinen puolue. Heitä on ryhmitelty vähän eri nimikkeiden alle, joskus puhutaan uus-vasemmistosta, uus-Maolaisista, ja mikä heitä yhdistää on se, että heidän mielestään nämä talousuudistukset on menneet liian pitkälle, ne ovat pettäneet Kiinan sosialistisen ideologian, ne ovat myyneet Kiinan ulkomaalaiselle pääomalle, jos nyt katsotaan tämän linjan ajattelijat, he yleensä sanovat ja heidän mielestään Kiinan pitäisi palata enemmänkin vanhempaan, ei ehkä Maolaiseen suunnitelmatalouteen sinänsä, mutta sellaiseen politiikkaan joka ottaisi huomioon enemmänkin tasa-arvoisuuden ja sosialismin ihanteen. Ja tämä vasemmisto on

Kiinan kommunistiselle puolueelle varsin kiusallinen koska kommunistinen puolue itse väittävät edustavansa Marxisin ylintä kehitystasetta ja siten ole määrittelemässä itse sen mitä sosialismin pitäisi olla ja tällainen niin kuin nimenomaan sosialistisesta traditiosta lähtevä kritiikki on hankalaa sille, ja ajoittainhan me nähdään Kiinassa jopa tilanteita joissa kommunistinen puolue vaientaa vasemmistolaisia kritikkoja. Mutta paljon enemmän puoluetta pelottaa ja huolestuttaa oikeistosta, tai oikeisto on tietysti vähän huono termi siinä mielessä, että se ymmärretään täällä lännessä vähän eri tavoilla, mutta että poliittisen kentän oikealta laidalta, liberaalilta laidalta, tuleva kritiikki joka nimenomaan on kritiikkiä Kiinan yks puolue-järjestelmää kohtaan, puoluevaltion diktatuuria kohtaan ja tämä kritiikki niin on ollut osa Kiinan poliittista keskustelua aina siitä lähtien kun talousuudistukset alkoi ja sen hallitseminen tai hiljentäminen on yksi puoluevaltion keskeisistä tavoitteista. Jonkin verran sitäkin keskustelua on tietysti jouduttu sietämään koska, meillä on ulkomaalaisten joukko, joka on pystynyt keskustelemaan näistä asioista internetin välityksellä ja sitten on näitä talousuudistuksia, jotka on aidosti aiheuttanut erimielisyyksiä myös puolueen sisällä ja siitäkin on nähtävissä sellainen liberaalimpi ryhmittymä, joka tukee kunnianhimoisempia uudistuksia, valtion sektorin saneerausta ja vapaampia markkinoita. Ne ei välttämättä menekään käsi kädessä näiden poliittisten uudistusten vaatimusten kanssa, ne on kaksi eri ulottuvuutta tässä keskustelussa mutta usein samat henkilöt vaatii myös poliittisia reformeja, oikeusvaltiota ja tällaisia asioita.

[07:09]

O: Aivan. Jos katsotaan tarkemmin kiinalaista sosialismia ja kommunismia, niin niillä on omia erityispiirteitä, jotka on niin kuin mainitsinkin, erilaisia länsimaisesta kommunismista ja sosialismista. Ja edellisessä podcastissa Mikael Mattlinin kanssa puhuttiin siitä, miten markkina-myönteinen Kiinan kommunistinen puolue on ollut, sitä on jopa kutsuttu maailman suurimmaksi kauppakamariksi, niin voitko vähän tarkentaa varsinkin nyt, että minkälainen on kiinalainen sosialismi ja kommunismi, Xi Jinpingin Kiinassa?

[07:37]

L: Tämä on todella iso kysymys tietysti, kiinalainen sosialismi, tai niin kuin sanoin, Kiinan kommunistinen puolue lähtee siitä, että edustaa tällä hetkellä Marxisin ylintä kehitystasetta ja se on siten ideologisesti kaikkien oikeaoppisin kommunistinen puolue, no niinhän tietysti kaikki kommunistiset puolueet lähtee tällaisesta väittämästä, mutta että sen suhde markkinoihin ja sosialismin niin kuin me se ajatellaan valtiojohtoisena taloutena niin on aika kompleksinen, ja osittain ristiriitainen. Toisaalta markkinat ymmärretään, että ne ovat ylivoimaisia taloudellisen tuotannon ohjaamisessa ja talouskasvun aikaansaamisessa, teknologisen kehityksen aikaansaamisessa. Mutta samalla puolueen sisälläkin on paljon ihmisiä jotka näkevät, että liian pitkälle on uudistuksissa menty sillä tavalla, että on uhrattu tavallaan sellainen oikeudenmukainen ja tasavertaisuuden ihanteet jotka muka olivat enemmän voimassa Maon aikana, no siitä voidaan tietysti kiistellä, kuinka tasavertainen Maolaisuus tai Maon aika oli, mutta ehkä aika kulta muistot tässäkin mielessä. Se miten Kiinassa niin kuin sosialismia tällä hetkellä oikeasti katsotaan, että miten se on määritelty, niin sosialismihan tarkoittaa lähinnä valtion suurta roolia taloudessa tällä hetkellä.

Kiinassa on valtavia valtion yrityksiä joiden merkitys on vaan kasvanut Xi Jinpingin aikana, koska niille on annettu, vähän enemmän etuja kuin leikkauksia painotettu, ja valtio puuttuu talouteen monella eri tavalla ei pelkästään niiden yritysten kautta, vaan se säätelee taloutta jolloin puoluevaltion, tietysti puoluehan sehän on läsnä kaikissa kiinalaisissa yrityksissä, joissa päätöksenteko osittain

sitten pitäisi perustua poliittisiin linjauksiin eikä epäoleelliseen ajatteluun esimerkiksi, että tämä kiinalainen sosialismi on tällaista hyvin vahvasti valtiojohtoista kapitalismia tällä hetkellä. Tämä on oikeasti todella vaikea määritellä koska se on aika ainutlaatuinen ilmiö maailmassa.

[09:50]

O: Ja tosiaan, Xi Jinpingin on puhunut tästä yhteisestä hyvinvoinnista, mitä hän haluaa tuoda esille tuloerojen tasaamisesta, mutta näyttää siltä, että hänellä ei tällä hetkellä ole mitään keinoja edistää sitä koska kuitenkin talouden kasvu on erittäin tärkeitä puolueen aseman kannalta.

[10:07]

L: Niin, Xi Jinpingin yksi tällainen ideologinen avaus on ollut nimenomaan tällainen tasa-arvoisemman yhteiskunnan ajaminen, mutta toimenpiteet on jäänyt kyllä, niin kuin, retoriikan varjoon siinä mielessä, että Kiina on yhä tulojaoltaan yksi kaikkein epätasa-arvoisimpia yhteiskuntia. Mutta tietenkin tällaista ideologista avautusta ei saa vähätellä, koska Xi Jinpingin asema jos varsinkin tätä kun tehdään niin me ei vielä tiedetä miten käy siellä tulevassa puoluekokouksessa mutta jos Xi Jinping jatkaa, niin hänellä on täydellinen valta tavallaan tehdä niitä poliittisia päätöksiä jotka nimenomaan loisi tasa-arvoisemman yhteiskunnan ja sen takia tällaista niin kuin ideologista ajatusta tai avautusta ei pidä vähätellä vaikkei se vielä ole selvästi johtanut kauhean konkreettisiin tuloksiin mutta tulevaisuudessa se voi johtaa siihen.

[10:57]

O: Aivan, kirjassa mainitsette myös, että tämän vasemmisto ja oikeisto liberaalin akselin lisäksi Kiinan poliittisessa kentässä on myös kotoperäinen ulottuvuus eliikka Kongfutselaisuus. Mitä arvoja he edustavat?

[11:10]

L: Kiinassahan on tällainen uusi Konfutselaisuus noussut nimenomaan uudistusajana, Maon aikanaan Konfutselaisuutta pidettiin feodaalisena taikauskona joka piti nujertaa, mutta siihen ei edes Mao pystynyt ja konfutselaisuus on tehnyt tällaisen paluun kiinalaiseen keskusteluun ja kiinalaiseen yhteiskuntaan ja jopa kommunistinen puolue on hyvin valikoivasti tosin lähtenyt hakemaan sieltä kulttuuritraditiosta, Konfutselaisuudesta sellaisia piirteitä jotka tukisi kommunistisen puolueen politiikkaa ja asemaa, mutta että Kiinassa on, koska siellä on niin kuin ollaan keskusteltu, on tällainen poliittisen keskustelun kenttä olemassa niin on tällaisia Konfutselaisia hyvin tunnettujakin ajattelijoita jotka ovat esittäneet Konfutselaisuutta tai Konfutselaisuudesta johdettuja poliittisia rakenteita ja poliittista järjestelmää tällaisena niin kuin kiinalaisena tienä, kolmantena tienä liberaali-järjestelmän ja Marxilaisuuden välillä. Siihen kuuluisi vahva valtio, mutta se olisi tavallaan paternalistinen ja holhoava valtio, hyvin niin kuin sosialisteille hyvin kelpaava malli, jossa sitten kuitenkin, ja näitä esityksiä on erilaisia mutta että jos hieman tiivistää, niin usein niihin liittyy tällainen ajatus että valtiota johtaisi tällainen oppineiston eliitti, tosin yhdistettynä jonkinlaisiin demokraattiseen konsultoiiviin järjestelyihin ja nimenomaan tämä on tällainen Konfutselainen ajattelu että eliitti johtaa ja ruumiillisen työn tekijät tekevät ruumiillista työtä koska se on, niin kuin, universumi toimii sillä tavalla ja näin Konfutselaiset ajatukset on niin kuin sanottu, jossain määrin saaneet vastakaikua kommunistisesta puolueesta ja niitä pystyy esittämään turvallisemmin toki kuin liberaaleja ajatuksia esimerkiksi. Ja saa nähdä, jos

kommunistinen puolue, sen oma poliittinen ideologia nyt ei ole kauhean uskottava, jos se tarvitsee jonkinlaista uudelleen määrittelyä niin tällainen paluu traditioon voisi olla yksi tie millä tavalla puolue voisi jossain vaiheessa uudistaa, en näe, että se nyt olisi ihan välittömästi tapahtumassa.

[13:12]

O: Nykyäänhän keskeisistä asioista täytyy olla Kiinassa samaa mieltä Xi Jinpingin kanssa mutta voisiko sanoa, että nämä ajatusvirrat on edelleenkin olemassa mutta niitä ei välttämättä saa tuoda esiin tiukentuneen ideologisen kontrollin takia?

[13:24]

L: Ei ne ole mihinkään hävinnyt, että Kiinassa, se on todellakin niin kuin sanoit, siellä on tiukentunut julkisen keskustelun kontrolli joka tarkoittaa sitä että tällaisia avauksia ja ajatuksia ei voi esittää niin kuin aikaisemmin mutta kiinalainen sanonta sanoo että ruoho taipuu tuulessa ja tuuli lakkaa, niin ruoho nousee taas eli tämä on tätä Fangshoun sykliä tavallaan niin kuin me ollaan nähty siinä on vaan, nyt ollaan menossa tällaisessa Shou-vaiheessa jossa keskustelua kontrolloidaan tiukasti.

[13:52]

O: Joo, odottelemme täällä liberaalimman vaiheen alkamista.

Nyt me ollaan puhuttu siitä, minkälaisia eri ääniä valtakunnan politiikassa on ollut ja jos me siirrytään tavallisten ihmisten pariin ja heidän mahdollisuuksiaan ilmaista mielipiteitään niin minkälaista on julkinen keskustelu Kiinassa? Minkälaista se on ollut viimeisten kymmenen vuoden aikana?

[14:11]

L: Niin, siis julkinen keskustelu, vaikea käsite Kiinassa, koska se on hyvin ylhäältä ohjattua, puoluevaltion masinoimaa. Kiinassa se keskustelu tietysti tapahtuu sosiaalisessa mediassa niin kuin kaikkialla muualla ja Kiinahan on sillä alalla ehkä kaikkein edistyneimpiä, siis teknologisesti ainakin ja teknologian saatavuuden ja eri alustojen kautta verrattuna moneen muuhun maahan, jopa länsimaihin. Sosiaalinen media on nyt se kanava, jossa kiinalaiset esittää näitä mielipiteitään, mutta taas kerran Kiina on johtava maa myös internet-sensuurissa ja sosiaalisen median sensuurissa sillä tavalla että Kiinan nykyinen niin kuin tämmöisen julkisen keskustelun tai tapa jolla puoluevaltio suhteutuu tähän julkiseen keskusteluun, se ymmärtää sen että se ei pysty sitä täysin enää ohjaamaan ja asettamaan täysin ylhäältä päin sitä agendaa niin kuin aikaisemmin klassisen massamedian, lehdistö ja radio, aikana mutta se pystyy ohjaamaan sitä, toisin sanoen se pystyy nostamaan teemoja ja hävittämään teemoja, se pystyy ohjaamaan somekansan tunteita nostamalla tiettyjä teemoja ja sen takia niin kuin kiinalaisessa propagandassa ja kiinalaisessa sensuurityössä käytetään tällaista julkisen mielipiteen ohjausta nykyään tavoitteena että jos jokin teema nousee esiin, niin jokin puolueen kannalta kiusallinen teema nousee sattumalta esiin koska kaikkeahan ei voi ennakoita kontrolloida, niin siitä saatetaan antaa ihmisten keskustella hetken aikaa ja sitten se vaiennetaan pikkuhiljaa ja haudataan muihin teemoihin. Ja Kiinan kommunistisen puolueen propagandaviranomaiset osallistuvat näihin keskusteluihin hyvin aktiivisesti, on arvioitu, että he tuottavat satoja miljoonia, olikohan se nyt puoli miljardia postausta kiinalaiseen sosiaaliseen mediaan olikohan se vuonna 2018, tällainen yksi arvio on. Mutta niistä on myös tutkittu sillä tavalla, aika mielenkiintoisesti, että useinkaan niiden tarkoitus ei ole, niin kuin, keskustella näiden

mielipiteiden kanssa tai yrittää opastaa niitä johonkin toisenlaiseen ajatteluun vaan viedä se keskustelu aivan johonkin muuhun aiheeseen niin että se muuttuu ihan irrelevantiksi mitä joku on huudellut jossain somessa.

[16:14]

O: Joo, tai kääntää sitten positiiviseksi energiaksi.

[16:16]

L: Juuri näin.

[16:18]

O: Teillä on ollut tämä tuota Suomiakatemia tutkimusprojekti, jossa on nyt tutkittu kiinalaista nettisensuuria vuosia, voitko kertoa vähän, että mitä olette löytäneet?

[16:28]

L: Joo, meillä on tällainen Turvallisuus Kiinassa-hanke ollut Suomiakatemia, joka päättyi ensi vuonna. Siinä kävi vähän, me tutkimme kyllä myös kiinalaista nettisensuuria mutta koska tuli korona, ja Suomiakatemia kannustuksesta, niin me käänsimme tätä meidän tutkimussuunnitelmaa vähän enemmän tähän, tai ei edes vähän vaan paljon enemmän koronan suuntaan, jonkin verran me ollaan myös tutkittu koronaan liittyvää sensuuria ja se nimenomaan noudatteli tällaista mielipiteen ohjaamisen logiikkaa mutta enemmän me aloimme tutkimaan sitä miten Kiina käytti ulkomaan propagandassaan Kiinan humanitaarista apua koronan aikana hyväkseen ylentääkseen omaa maakuvaansa ja pehmeää valtaansa ja no, siitä on tulokset pian tulossa tai on sanotaan julkaisuputkessa mutta lähtökohtaisesti niin se oli Kiinan humanitaarisen avun historian mittakaavassa täysin ainutlaatuinen kampanja jossa Kiina lähti auttamaan kaikkia maailman maita. No ei ihan kaikkia maailman maita mutta lähes kaikkia maailman maita. Se apu itseasiassa ei ollut loppujen lopuksi, kun sitä suhteutetaan Kiinan muuhun ulkomaan apuun ja Kiinan kokoon, niin ollut loppujen lopuksi kauhean valtavaa. Paljon enemmän Kiina itseasiassa myi näitä tarvikkeita ja tuotteita ulkomaille mutta Kiina otti kaiken propaganda hyödyn irti tästä näin esittäen itsensä sinä maailman humanitaarisena johtajana jona Yhdysvallat ei pystynyt siinä tilanteessa olemaan tai länsimaat eivät pystyneet olemaan ja pyrki todellakin rakentamaan pehmeää valtaansa. Tuloksista voi sanoa sen mitä me ollaan tilastoissa pystytty sitä analysoimaan, niin hetken aikaa sen se apu selvästi paransi Kiinan ulkomaista imagoa, mutta vain hetken aikaa, se hävisi noin vuodessa eli se oli oikeastaan aika kallis tällainen pien-kampanja.

[18:08]

O: Mutta tässä on myöskin hyvä esimerkki siitä, miten Kiina on aktiivinen myös Kiinan ulkopuolella sosiaalisessa mediassa ja pyrkii vaikuttamaan, ei pelkästään Kiinassa vaan myöskin ulkopuolella siten julkisen keskustelun yleiseen mielipiteeseen.

[18:19]

L: Juuri näin, tähän kampanjaan liittyy hyvin aktiivinen tällainen sosiaalisen median ja mediavaikuttaminen Kiinan taholta joka ei ollut täysin rehellistä aina, hehän pyrkivät esimerkiksi väittämään ja väittävät yhä että korona lähti jostain muualta kuin Kiinasta.

[18:33]

O: Aivan.

Jos palataan vielä ihan tämän hetkiseen keskusteluun Kiinan sosiaalisessa mediassa, myöskin ulkomailla niin tämä viimeaikaisin skandaali-uutinen oli se, että Xi Jinping on kotiarestissa ja sotilasajoneuvot lähestyvät Pekingiä. Miten kommentoisit näitä uutisia?

[18:50]

L: Niin joo, ne hypähtivät tuolla sosiaalisessa mediassa myös tutkijoiden kuvaruudulle hyvin nopeasti tällaiset huhut. Nämä huhut on hyvin kuvaavia siitä minkälaisessa ilmapiirissä kiinalaista politiikkaa tehdään ja siitä miten salaileva se järjestelmä on, että kun ihmiset ei tiedä mitä tapahtuu niin kaikki tieto korvautuu mielikuvituksella ja Kiinallahan on poliittisia vastustajia ulkomailla, tai Kiinan kommunistisella puolueella, kuten Falun Kong johon tämä uutinen todennäköisesti liittyy tai on ainakin liitetty nämä eri tutkijat ovat huomauttaneet että se on peräisin heidän syytöstehtaaltaan tämä uutinen, mutta että tällaisia vallankaappaus-uutisia tai siis valeuutisia, on aina liikkeellä ennen tällaista suurta puoluekokousta. Niitä oli viimeksi 2017 ja 2012, ne jotenkin kuuluvat tähän kiinalaiseen poliittiseen teatteriin. Mitä siihen itse huhuun, niin sehän on nyt jo kumottu ja kuka tahansa voi nähdä, että siellä se Xi Jinping on Kansan Päivälehdessä, että jos hän olisi kotiarestissa sotilaiden vartioimana, niin hän ei kävisi avaamassa sosialismin saavutusten näyttelyä Pekingissä. Eli se oli tällainen tavallinen valeuutinen, jotka on todella tyypillisiä Kiinassa koska todellista tietoa on niin vaikea saada.

[20:06]

O: Hyvä, kiitos Lauri tästä keskustelusta ja palaamme takaisin mikrofonin ääreen Laurin kanssa Kiinan historiallisen 20. puoluekokouksen jälkeen ja pohdimme silloin, onko Kiinan poliittinen järjestelmä-kirjasta tarvetta tehdä uusi päivitetty painos. Kiitos Lauri.

[20:22]

L: Kiitos Outi.

[20:23]

O: Kuuntelit Aasiantuntijat-podcastia, jonka tuottaa Turun yliopiston Itä-Aasian tutkimus- ja koulutuskeskus, kiitos ja kuulemiin.